

(Op weg naar Sint Petersburg)

- Och och och, hoe komen we er vanaf!
- Ja. Och och och. Heb je die berg gezien?
- Die berg? Och och och, ik bedoel nog meer die hoop die voor die berg ligt.
- Och och och, die had ik niet eens opgemerkt.
- Dan wordt het tijd dat je je bril eens op-op-opzet.
- Op-op-opzet? Ik laat me toch door jou drommels-nog-an-toe niet zeggen dat ik mijn bril moet op-op-opzetten.
- Och och och, je hebt niet eens een bril!
- Drommels-nog-an-toe, ik heb er zeker wel een! Ik ben er gisteren nog op gaan staan om beter bij de bovenste plank in mijn kast te kunnen.
- Dat is warempel een goed idee!
- Je zou het zeggen! Want de bril brak in twee stukken!
- Och och och. Wat een geluk. In twee stukken!
- En ik legde ze op elkaar en toen kon ik warempel bij die bovenste plank!
- Je wist nog wat je wilde pakken?
- Ik wist het nog! Jazeker, ik wist het nog.
- Het was vast de gebreide trui die achter je over de stoel hangt.
- Dat weet ik niet. Ik zag helemaal niets meer toen ik op die bovenste plank neerkeek.
- Het leven is wazig geworden voor je!
- Sterker nog: dat was het al.

220419(1);220419(2);220419(3)